

AHMET DİZEN - FATİH TEZCE - FATMA SÜEDA TEZCE-
SALİH GÜNDÜZ-ŞEVKET YILDIZ-NURSİMA ÇALIŞKAN-
DİLARA İMANCI-SALİH MURATOĞLU-BÜŞRA ALAN-
SİNEM DURSUN-SEVGİ SÖNMEZ-AYŞEGÜL
TÜYSÜZ-ASUDE GÖREN-SUĞRA UYAR-
İREMNUR HACIOĞLU-HAYRUNNİSA
ÖZTÜRK - MELİKE DOĞAN

BÜROKRASI ŞİİRİNE HAYIR

Birçok yeni şairlerin şiirlerine yer veriyoruz bu dergide...Birçok genç şairin şiirlerine de... Badal Edebiyat dergisinin amacı da budur...

Zamanında "şiirinden" tuttuklarımızın, bugün bu yeni şairlerin elinden tutmadıklarını görüyoruz... Bu çok acı! Belli ki dergilerde bir hiyerarşi var...Bunu görmek üzücü...

"İşçisin sen işçi kal" şarkısında Cem Karaca haklı; "paryasın sen parya kal" diyen bürokrasi şiiri haksızdır...Net!

Duruşumuz budur ve son cümlemizdir...

Kış, dallarından indi. Beyaz bulutlar ötelere göç eyledi. Yine yazının ve yağmurun tatlı bir telaşı başladı. Şimdi buralar yağmur ve şiir kokacak...

Temmuz sayımızda -nasipse- görüşmek üzere...

Fatih TEZCE

KÜNYE

Editör Fatih TEZCE

fatihtezce55@gmail.com

www.fatihtezce.com.tr

facebook / Instagram/ X:

Badal Edebiyat Dergisi

Mevsimlik dergidir, 3 ayda bir yayımlanır

Lise öğrencilerinin eserlerine öncelik verilir.

Telif ücreti ödenmez, ücret karşılığı şiir de yayınlanmaz.

Yönetim yeri: Bafra/SAMSUN

AHMET DİZEN

ALTMİŞ SEKİZLİK ÇOCUKTAN ANNESİNE

Senin için şiir yazmak mı annem,
Bu nasıl olur?
Sen benim şiirimken,
Hayatımın şiiri...

Suyu suyla, gülü gülle,
Bülbülü bülbüle
Nasıl anlatırım?
Hayatımın şiirine
Hangi mısrayı yazarım?

Yazamadığım şiirin şairi mı olayım?
Anlatamadığım annemin...
Ararım, tararım,
Bir eksiğini bulurum
Onu anlatan her cümlemin.

Ne zaman elime alsam kalemi,
Harflere dökmek için,
İçimi...
Harfler inatlaşıyor, dizilmiyor,
Dilimde düğümleniyor kelimeler,
Çözülüyor...
Çözülüyor annem.

Kader salsa da
Bir gelsen.
İpekten parmaklarını
Dolaştırırsan yanağımda.
Nefesin nefesim olsa,
Ben de bir öpücük kondursam yanağına.
İçimi sarsa bir ılık meltem...
Özledim, özledim ah annem.

Çok muhtacım, başım tacım..
Gerçeğine doyamadığım,
Anka kuşu,kaf dağı gibi
Masalımsın şimdi...
Gel! Peri kızı,
Gel! Babamın yıldızı...
Başım göğsüne koyamadığım.
Bak,
Torun sahibi oğulcuğun şimdi:
Saçları dökülmüş...
Sakalı kar beyaz,
Olsa da;
Naz işte anam, naz...
Anlasa beni ancak,
Sen anlarsın biraz...

Yeter mi annem?
İçimi döktüğüm,
Üzdüm mü yoksa?
Boyun büktüğüm...
Az kaldı, az kaldı,
Bahar ve yaz bitti,
Güz kaldı...

Aç koynunu annem, geliyorum,
Bu Güz olmazsa kış diyorum.
Az kaldı, Az kaldı!
Dört adam ile,
Bir tabut bekliyorum...

FATİH TEZCE

KAR GÜNLÜĞÜ

*-yüreği titriyorsa sobanın
yangın yeri içimizdir-*

uzak yalnızlığımız karda ikametli
ellerimle tutabilsem gölgemi
ve akşamdan kalma geceyi
kar sokağında se/n/s/sizliğimi

kar vuruyor camlara tıklar tıklar
kalbim heyecanlanıyor kapı çalmış gibi
sen gelmişsin, ben kapıyı açmış gibi
unuttum kar diye hep seni beklediğimi
hayal içinde üşüyorum kar gibi

istesem de uyanamam sabah gibi sesimle
her bir kar tanesinde/renginde/teninde
aradığım sensin sen kardan da ötesin
buluttan düşen kekeme hecemsin

FATMA SÜEDA TEZCE

KAR AKŐAMLARI

Kar düşer usulca, sarar dört bir yanımı
Sessizliğe karışır ayazın feryadı
Rüzgar savurur beyazı, yıllar kaybolur
Zaman bitmiş sanki, kış saf sesi duyulur

İsli bir lamba yanar sokağın başında
Anılarım süprölür maziden ne varsa
Tek tek çıkarım eskimiş fotoğraflardan
Sesini duymadığım kar akőamlarından

SALİH GÜNDÜZ

DÖRT DUVAR

Sen üzülme..
Dokun sadece kalbime..
Elinin sıcaklığı sinsin,
Nabız denen bedenden silinsin..
Çekilsin damarında kanım,
Gözyaşına söyle nasıl dayanırım?

Sen üzülme..
Zaman haklı çıkaracak bizi..
Dünya kaldıramayacak iyiliğini..
Görüyorsun zihinde kirliliği..
Neden insana çiğ süt içirildi!!

Sen üzülme..
Cennetim senin olsun..
Öyle içime işledin ki sevdiğim..
Sensiz dünya dört duvar..
Avuçlarımda hala sıcaklığın var..
Avuçlarımda hala sıcaklığın var..

ŞEVKET YILDIZ

ÇOCUK OLSAYDIM

Olsaydık çocuk denecek yaşta
Oyun oynasaydık toprakta taşta
İnek gütseydik çökeğin kaşta
Ah şimdi köyümde çocuk olsaydım.

Yanmasaydı şu gurbet elde yüreğimiz
Deli katır olsaydı bineğimiz
Geri gelse aynalı ineğimiz
Ah şimdi köyümüzde çocuk olsaydım.

Yalandır şu koca dünya yalan
Yaşlandık şu gurbet ellerde Ah ulan
Burnumda tütüyor köyüm Akalan
Ah şimdi Ağlan'da çocuk olsaydım.

Bazen düşündükçe akar gözüm yaşları
Bir başka güzeldir köyümün dağları taşı
Ağartmasaydık şu gurbet ellerde saç
Ah şimdi köyümüzde çocuk olsaydım

Bazen düşündükçe kendime çok kızarım
Ben babamın oğluyum bazen yazarım
Ölür isem köyüme kazılsın mezarım
Ah şimdi köyümde çocuk olsaydım.

Düşündükçe çoşar yüreğim yükselir ateşim
Derim kendi kendime bu yaban ellerde var ne işim
Ama geçer günler ağarsa saçım ağrısı da dişim
Ah şimdi köyümde çocuk olsaydım.

NURSİMA ÇALIŞKAN

ZAMANSIZ SÖZ

Bilmem saat kaçtır
Yitirdim zaman algımı
Zamanla...

Anlamadım yılların su gibi akıp gittiğini
Bazen düşlerdim mâziyi
Elime bir avuç topraktan anı tutuőturuldu...

Bilmem bunlar neyin nesi
Soruların ve sonların hatta hatıraların
Bir hükmü kalmamış köz olmuşsun
Yüreğimde...
Hiç hatrı kalmamış o kahvenin
Kandırılmışım yine...

Gökyüzüne baktım ay artık gülümsemiyor bana
Neden olduĐunu düşünürken bir anda
Bir avuç yıldız
Unutturdu mu beni sana ?

DİLARA İMANCI

KENDİMCE DÜŐÜNCELER

yaĐan yağmur gibi zamansız
doğan güneş gibi umutla
gelmeyeceĐini bile bile
beklemeyi sevdim

tarifi olmayan
sayısı olmayan
süresi olmayan
telafisi olmayan
kendi düőüncelerimde

son baharını bekleyen yaprak gibi
ölesiye

SALİH MURATOĞLU

KIŞIN YÜKÜ

Kar üşürken rüzgârın dilinde,
Ben de üşürüm, eski defterlerin gölgesinde.
Bir çocuk sesi yankılanır içimde,
Tebeşir tozuna bulanmış hatıraların izinde.

Tahtaya yazılan her harf,
Kalbime çizilen bir yol olur.
Kışın soğuğu sınıfta,
Ama içimizde baharın tohumudur.

Gözlerime çarpan tipinin öfkesi,
Hayata dair bükülmeyen dizeler fısıldar.
Dışarısı buz, içim yangın yeri,
Bir çocuğun umut dolu bakışına tutunurum şiir gibi.

Ve bilirim;
Kışın en soğuk günü, baharın en yakın olduğu andır.
Bir çocuğun gözlerinde yeşeren ışık,
Karın altında bekleyen bir tomurcuktur.
Ben üşüsem de, onlar üşümesin diye,
Tebeşirimle yazıyorum kışın sırtına,
İlk cemrenin müjdesini...

BÜŞRA ALAN

VUSLAT

Vuslata düşerken belki Dilber'in gölgesi
Mah gibi doğardı gönlüme,aksettirdi geceyi
Seraba hasret,kalbim viran haldeydi
Perestiş eylerken onun ahengi, buseyle dindi.

Sukutunda bir remz, bir sır gizlenir
Lisan-ı halinde aşk terennüm edilir
Bir busen devadır yaralarım
Hayalin nakıştı ruhumun duvarına

Ey şeb-i yar,ömrümün mehtabı
Zaman sensiz bir zindan vuslat ise kitabı
Firkatinle yüreğimde ateş yanarken
Bu bir vuslat mı, yoksa rüya mı?

SİNEM DURSUN

UMUT IŞIĞI

Kaptırıp kendimi bir ışığa
Sonunda mahkum olmak istemem karanlığa
Bazen yalnızlık sandığım şey
En büyük kalabalığımdı aslında.

Düşününce anlıyorum bazı şeyleri
Söylediğin sözlerin kalıyordu izleri
Fakat her daim sustuk / koşan atlar gibi
Bize öğretilen sessizlik gibi.

Uçurum kenarında biriken insan gölgesi
Önünde hayat, gerisinde izleri var gibi
Bir beklenti belki de bir umuda tutunur
Yaşamayı beklerken seni bulmak gibi.

SEVGİ SÖNMEZ

HAYAT

Hayat bir kelimedenden ibaretmiş
sahte ve kurgulanmış oyun gibi
bir düşünüş gibiymiş bazen de
Gözünün önünden akan anı gibi

Hayat bir hayalmiş aslında
Uyandığında her şeyin bittiği gibi
Yağmur bulutu gibiymiş de bazen
Gökyüzünde gözlerini gördüğüm gibi

AYŞEGÜL TÜYSÜZ

DEDEM

Zaman seninle geçirdiğimiz anıları alıp gitti
Geriye kalan an, içimde boşluk bıraktı
Gözlerimde yaşlar sadece seni hatırlatır
Hatıralar bana koskoca hüznü bıraktı.

Bazen seni rüyalarımda görürüm de
sesini duyarım adını ararım
Gülen yüzümdün bir zamanlar şimdi gölgesin
Sen hep içimdesin, hep bir adım önümdesin.

Her gün seni ararım ama sensiz günler zor
yüreğimde koca bir boşluk seni beklemek
Huzur bulurum da seni her an düşlerim
Her vaktin içinde seni özlerim.

ASUDE GÖREN

SOLAN ÜMİT

Daldı gözlerim uzaĐa
Ve sensiz diyarlara
Olmadığın hayaller solan ümitlerim
hep seninleydi güzeldi oysa

Tan yerinde bekledim
Seni orada düşledim
Yalnız kaldığım her saniye
hayallerimle beslendim

Sen oraya ben buraya
Gittikçe uzaklara
Engelmiş mesafeler
Olamayıőın yanında

SUĞRA UYAR

KARA KIŞ

Dolduruyorum kara sayfaları
Bahtım gibi bu da kara
Ağlardı kanadı kırık serçeler
Ötmez artık bülbül kuşları

İsterdim beyaz yapraklı sayfa
Yokmuş bende bir beyaz
Sorsam kime gözünde maviler
İsterdim beyaz yapraklı sayfa

Ruhumun ötesi aydınlıktır belki
Gidip görmeli bir belki
Vardır beni bekleyen orada
Ruhumun ötesi aydınlıktır belki

Aç susuz kalmış bir kanarya
Sardı ceylanın etrafını bir kurt
Güneş saklandı ağaçların arkasına
Aç susuz kalmış bu kanarya

Eli yüreğinde bekler kara
Olur da beyaz gelir diye
Korkma senden geçilmez öteye
Eli yüreğinde bekler kara

Vurur gölgesini yüzüme
Kısılr kara gözleri
Bitmiş için kanlı yaşlar
Vurur da gider gölgesi

İREMNUR HACIOĞLU

GECEYE BIRAKILAN İZLER

Nedir bu seccadendeki yaşlar
Hangi duaların dökölmüş semaya
Hangi yük ezmiş kalbini böylesine
Hangi özlem saklanmış o bakışlara?

Ellerin titrerken göğsüne kalkar
Dillerin bir fısıltıda kaybolur
Nedir bu seccadendeki yaşlar
Hangi sır geceye mühür olur?

Her damla kavuşamamanın izi
Her nefes özlemin sessiz dileđi
Nedir bu seccadendeki yaşlar
Hangi hasret zayıf kılar bedenini?

Yıldızlar şahittir gözyaşlarına
Sessizlik saklar acını kanadına
Nedir bu seccadendeki yaşlar
Hangi sevda bırakmaz seni sabaha?

HAYRUNNİSA ÖZTÜRK

BİR YOL VAR

Bir yol var görüyorum
Sessiz, تنها ve karanlık
Kanlar akıyor damla damla
Bir gün biter diye umuyorum

Bir çocuk ağlıyor duyuyorum
Gözyaşlarımı silemiyorum
İnsanlar ölüyor görüyorum
Merhamet arıyor,bulamıyorum

Karanlık bir günde yeni bir savaş
Zalimler duymuyor kalpleri taş
İnsanlar kaçıyor içlerinde telaş
Çocuklar yetim kalmış,gözlerinde yaş

Bir yol var biliyorum
Her gün ümitle bekliyorum
Savaşın bittiği barış olduğu
Yeni bir dünya diliyorum

MELİKE DOĞAN

ŞAİRİN VEDASI

Zor olan mı boyun eğmek
Zorlandığını mı kabul edememek
Geçştirircesine haykıran gözleri
Senin üzerinden çekmek gerek

Kıldan ince boyun ister bendeki gönül
Her yaprağı ayrı zevk veren gül
Aydır adını haykırırken Leyla
Ekledim şiirime sonsuzca virgül

